

Kateřina Samková, Genius loci – místa ve městě
Oponentský posudek bakalářské práce

Bakalářská práce Kateřiny Samkové obrací pozornost k fenoménu genia loci, který se po svém znovuobjevení těší oprávněnému zájmu. Vedle teoretického ohledání konkretizuje svůj zájem na potenciál Prahy. Teoretická část je rozdělena na čtyři proporčně vyvážené pododdíly. V prvním nazírá fenomén genia loci včetně jeho fenomenologického zakotvení. Tato část se evidentně příznává ke stěžejnímu dílu na toto téma – knize Genius loci Christiana Norberga-Schulze, včetně identického členění do podkapitol. Je to pochopitelné, neboť jde o dílo naprosto stěžejní. Dává to autorce pevné zakotvení, které naopak v některých ohledech postrádá následující část věnovaná Praze, někdy vedená v rovinně příliš vágních konstatování. Je až úsměvné, jak si autorka hned na začátku neodpustí konstatování, že „Prahu jako magické prostředí si pro svoje povídky zvolil i světoznámý český rodák Franz Kafka,“ ač je dnes známo, že Kafka vztah k Praze neměl a pražské realie tvoří v jeho díle nepatrný zlomek. Možná by této části nezaškodil poněkud hlubší vhled do problematiky urbanistické struktury Prahy, hlubší než ve své jinak vynikající práci poskytuje Norberg-Schulz, dívající se na ni očima sice poučeného, ale přece jen cizince. Mám na mysli např. aspekt odlišnosti struktury Starého a Nového Města, která není vůbec zmíněna. Jiný pohled na místotvorný potenciál Prahy nabízí také v seznamu literatury nezmíněná kniha Agela Marii Ripellina Magická Praha (toto opomenutí překvapí u studentky s českým jazykem jako druhým oborem).

.Třetí oddíl je věnován výtvarným kreačím ve veřejném prostoru v nejširším slova smyslu. Zde autorka prokazuje dobrou orientaci, přehled je ucelený a kvalitním způsobem dovedený až do současnosti. Některé ze zmiňovaných příkladů se však k tématu vztahují spíše volněji (Křižovnická škola). Též čtvrtý oddíl o fotografii a jejích možnostech (konceptuální tendence, dokumentace akce) má podobné kvality jako oddíl předchozí.

Praktická část v podobě výtvarné realizace přesvědčí především kultivovaným výběrem polozapomenutého místa průchodu mezi Spálenou a Opatovickou ulicí v čp. 160-II (na str. 45 autorka patrně z nepozornosti zaměňuje čp. s č. o.) a citlivostí přístupu. Přesvědčuje i didaktická část práce.

Ve formálních náležitostech práce neshledávám nedostatků a práci doporučuji k obhajobě.

Autorka by si však měla osvěžit některé znalosti pravopisu a gramatiky, zejména shodu přísudku s podmětem a pravopis obojetných hlásek.

Okruhy otázek k obhajobě:

Uveďte další příklady novostaveb v konfrontaci s historickým prostředím (v návaznosti na str. 23n.)
Zhodnoťte jejich působení podobně jako jste učinila u vybraných příkladů.

Pokuste se charakterizovat odlišnou strukturu Starého a Nového Města Pražského.

Návrh hodnocení: velmi dobře

V Praze 12. srpna 2011

Mgr. Jakub Synecký